

Arrest

nr. 294 563 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEVRIENDT
Ieperstraat 10
8830 HOOGLEDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 20 september 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 1 september 2023, de beslissing houdende een inreisverbod van 1 september 2023 en “*de beslissing tot repatriëring*” van 18 september 2023.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. DEVRIENDT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij wordt op 1 september 2023 het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering gegeven. Deze beslissing wordt haar op 1 september 2023 ter kennis gebracht. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, (1):

naam: P. (..)

voornaam: J. T. (..)

geboortedatum: 11.05.2002

geboorteplaats: Paramaribo

nationaliteit: Suriname

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10/05/2023 voor heling – bendevorming - deelname, waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

*Uit hoofde van betrokkene werden reeds meerdere processen-verbaal opgemaakt : Diefstal met geweld of bedreigingen waarbij wapens werden gebruikt of vertoond - Oplichting met internet - Bedreigingen, zonder bevel of voorwaarde, door gebaren of zinnebeelden - Illegale dracht van een blank wapen
Deze feiten getuigen van een gevaarlijke geestesgesteldheid waartegen de maatschappij moet worden beschermd.*

Inverdenkinggestelde gaf door zijn gedrag blijk van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendomsrecht.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart in het hoorrecht van 27.09.2022 dat zijn moeder, zijn zusjes, familie, zijn vriendin en vrienden in België wonen. Hij verklaart HIV te hebben en daarvoor de nodige medische opvolging krijgt. Ook het feit dat betrokkene in België geboren is, opent niet zonder meer het recht op verblijf. Daarenboven, het feit dat familieleden van betrokkene, evenals de vriendin van betrokkene, in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Overwegende dat de maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen betrokkene die geen enkele vorm van respect heeft voor haar wetten en regels, overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden in het kader van artikel 8 EVRM.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10/05/2023 voor heling – bendevorming - deelname, waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Uit hoofde van betrokkene werden reeds meerdere processen-verbaal opgemaakt : Diefstal met geweld of bedreigingen waarbij wapens werden gebruikt of vertoond - Oplichting met internet - Bedreigingen, zonder bevel of voorwaarde, door gebaren of zinnebeelden - Illegale dracht van een blank wapen
Deze feiten getuigen van een gevaarlijke geestesgesteldheid waartegen de maatschappij moet worden beschermd.

Inverdenkinggestelde gaf door zijn gedrag blijk van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendomsrecht.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10/05/2023 voor heling – bendevorming - deelname, waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen²

om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10/05/2023 voor heling – bendevorming - deelname, waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Uit hoofde van betrokkene werden reeds meerdere processen-verbaal opgemaakt : Diefstal met geweld of bedreigingen waarbij wapens werden gebruikt of vertoond - Oplichting met internet - Bedreigingen, zonder bevel of voorwaarde, door gebaren of zinnebeelden - Illegale dracht van een blank wapen
Deze feiten getuigen van een gevaarlijke geestesgesteldheid waartegen de maatschappij moet worden beschermd.

Inverdenkinggestelde gaf door zijn gedrag blijk van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendomsrecht.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart dat niet te kunnen terugkeren naar Suriname omdat hij daar helemaal niets heeft.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst.

Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Suriname een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat hij HIV heeft en de medische begeleiding nodig heeft.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10/05/2023 voor heling – bendevorming - deelname, waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Uit hoofde van betrokkene werden reeds meerdere processen-verbaal opgemaakt : Diefstal met geweld of bedreigingen waarbij wapens werden gebruikt of vertoond - Oplichting met internet - Bedreigingen, zonder bevel of voorwaarde, door gebaren of zinnebeelden - Illegale dracht van een blank wapen
Deze feiten getuigen van een gevaarlijke geestesgesteldheid waartegen de maatschappij moet worden beschermd.

Inverdenkinggestelde gaf door zijn gedrag blijk van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendomsrecht.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, E.V. (...), attaché, gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Directeur van de gevangenis te Brugge, de betrokkene, P., J. T. (...), op te sluiten in de gevangenis te Brugge vanaf 01/09/2023

Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid

*E.V. (...), attaché, gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie
Brussel, 01.09.2023”*

1.2. Op 1 september 2023 wordt de verzoekende partij tevens een inreisverbod gegeven, haar ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.3. Op 18 september 2023 wordt de verzoekende partij op de hoogte gebracht van het feit dat een repatriëring gepland staat op 23 september 2023. De verzoekende partij bestrijdt deze mededeling eveneens via onderhavige vordering.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet verschenen ter terechtzitting en heeft evenmin een nota met opmerkingen ingediend. Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat de gevolgen hiervan regelt, houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn over te gaan tot een schorsing van de bestreden beslissing. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Dit heeft enkel tot gevolg dat de Raad niet moet antwoorden op een verweer (vaste rechtspraak Raad van State, 1 augustus 2013, nr. 107.923, 4 juli 2013, nr. 106.318, 4 juli 2013, nr. 106.321, 4 juli 2013, nr. 106.323 en 9 juli 2013, nr. 106.543).

3. Over het vorderen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid teneinde de schorsing te bekomen van de ('beslissing' tot) repatriëring

3.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat geen gewone vordering tot schorsing werd ingesteld tegen een dergelijke beslissing zodat de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet geen voorlopige maatregelen kan verzoeken teneinde een “eerder ingediende gewone vordering tot schorsing” zo snel mogelijk behandeld te zien.

Bovendien betreft de mededeling van de effectieve repatriëeringsdatum geen aanvechtbare rechtshandeling. Het betreft slechts een materiële handeling in het licht van het eerder gegeven bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 1 september 2023. Deze materiële handeling brengt ten aanzien van de verzoekende partij geen rechtsgevolgen teweeg.

3.2. In zoverre de verzoekende partij met haar vraag de repatriëring te schorsen, een voorlopige maatregel in toepassing van artikel 39/84 van de vreemdelingenwet beoogt, merkt de Raad op dat de door de verzoekende partij gevorderde voorlopige maatregel er in wezen op neer komt dat zij de schorsing vraagt van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 september 2023. Er dient aldus te worden aangenomen dat de vraag de repatriëring te schorsen in wezen een vraag tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen betreft overeenkomstig artikel 39/85 van de vreemdelingenwet teneinde de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten te bekomen. Dit blijkt ook uit hetgeen gesteld *in fine* van haar verzoekschrift: “*Dienvolgens (...) te oordelen dat het uitwijzingsbevel d.d. 01.09.2023 wordt geschorst in afwachting van de procedure ten gronde en dienvolgens de repatriëring gepland op 23.09.2023 wordt uitgesteld.*” Daarenboven wijst de Raad erop dat verzoekende partij – zoals uit de bespreking lager zal blijken – de mogelijkheid had om reeds vanaf de kennisgeving van het bevel

om het grondgebied te verlaten van 1 september 2023 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. Het kan niet de bedoeling van de wetgever geweest zijn om een verzoekende partij die nalaat dergelijke vordering in te stellen binnen de voorziene beroepstermijn alsnog de mogelijkheid te geven om via artikel 39/84 van de vreemdelingenwet de Raad te vragen alle nodige maatregelen te bevelen om haar belangen veilig te stellen.

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is niet ontvankelijk.

4. Over de ontvankelijkheid van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid van voorlopige maatregelen teneinde de versnelde behandeling te bekomen van de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 1 september 2023 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en het inreisverbod van 1 september 2023.

4.1. De verzoekende partij dient thans een vordering in tot het horen bevel van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zoals bedoeld in artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, met name de versnelde behandeling van de op 6 september 2023 ingediende vordering tot (gewone) schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en het inreisverbod van 1 september 2023.

4.2. Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Luidens voormeld wetsartikel dient de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen te worden ingediend *“binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”* te rekenen vanaf het tijdstip waarop *“de tenuitvoerlegging imminent wordt”*.

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt de beroepstermijn:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

4.3. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij reeds sinds 1 september 2023 het voorwerp is van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), waarvan de tenuitvoerlegging meteen imminent was. De termijn voor het instellen van een procedure onder het regime van de uiterst dringende noodzakelijkheid begon conform artikel 39/57, § 2 te lopen op 2 september 2023 en bedraagt tien dagen aangezien het *in casu* een eerste verwijderingsmaatregel betreft. Bijgevolg liep de beroepstermijn waarbinnen de verzoekende partij zich kon bedienen van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid af op 11 september 2023 en is onderhavige vordering, die op 20 september 2023 werd ingediend, kennelijk laattijdig.

Het gegeven dat de verzoekende partij op 18 september 2023 op de hoogte werd gebracht van het feit dat haar repatriëring naar Suriname op 23 september 2023 in het vooruitzicht wordt gesteld, zoals nogmaals benadrukt door de advocaat van verzoekende partij ter terechtzitting, betekent niet dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel nu pas imminent zou zijn geworden. De verzoekende partij is immers reeds het voorwerp van een vasthoudingsmaatregel met het oog op haar gedwongen verwijdering sedert 1 september 2023.

4.4. De keuze van de verzoekende partij om op 6 september 2023 enkel een vordering tot (gewone) schorsing en een beroep tot nietigverklaring in te dienen, ondanks het feit dat zij toen reeds werd vastgehouden met het oog op haar verwijdering, is een keuze die de verzoekende partij zelf maakt waarbij zij behoort te weten dat zij het risico loopt – aangezien dergelijke vordering geen schorsend effect heeft – verwijderd te worden vooraleer de Raad tot een uitspraak komt. Zij kan haar eigen nalatig handelen niet

rechtzetten door thans een manifest laattijdige vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

4.5. Erop gewezen ter terechtzitting dat de vordering laattijdig en dus onontvankelijk is, stelt de advocaat van de verzoekende partij enkel dat zij benadrukt dat pas op 18 september 2023 bericht werd dat een repatriëring werd gepland. De Raad verwijst naar zijn bespreking hoger. Met haar betoog slaagt zij er geenszins in aan te tonen dat de vordering toch tijdig is. Voorts wordt ook geen overmacht aangevoerd.

4.7. De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is niet ontvankelijk *ratione temporis*.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

S. DE MUYLDER